

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 131/2017
11.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Слијепчевића, председника већа, Бранка Станића, Гордане Ајпшпилер Поповић, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником Земљорадничком задругом „АА“ у стечају из ..., кога заступа стечајни управник Агенција за Лиценцирање стечајних управника Београд, Центар за стечај, одлучујући о ревизији стечајног повериоца „ББ“ из ... кога заступа Владимир Недељковић, адвокат из ..., изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пвж 732/16 од 07.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија стечајног повериоца „ББ“ из ... изјављена против решења Привредног апелационог суда Пвж 732/16 од 07.12.2016. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија стечајног повериоца „ББ“ из ..., изјављена против решења Привредног апелационог суда Пвж 732/16 од 07.12.2016. године.

Образложење

Решењем Привредног суда у Зрењанину Ст 388/10 од 13.09.2016. године одбијен је предлог разлучног повериоца „ББ“ из ... садржан у поднеску од 15.08.2016. године, да стечајни судија одобри исплату камате овом разлучном повериоцу.

Привредни апелациони суд решењем Пвж 732/16 од 07.12.2016. године одбија жалбу стечајног повериоца као неосновану и потврђује наведено првостепено решење.

Против другостепеног решења стечајни поверилац је изјавио благовремену ревизију позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...55/14) због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе. Трошкове није тражио нити определио.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови да се о ревизији стечајног повериоца одлучује као о посебној ревизији.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку измењеног одредбом члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одредбом члана 43. став 3. Закона о стечају прописано је да се у стечајном поступку не може тражити повраћај у пређашње стање, не може се изјавити ревизија нити се може поднети предлог за понављање поступка.

Из цитираних законских одредби произилази да код примене Закона о стечају ревизија уопште није предвиђена као правни лек, па се у конкретном случају не може радити ни о правноснажној одлуци суда у споровима против које ревизија не би била дозвољена, тако да нема места примени одредбе члана 404. Закона о парничном поступку и против исте не може бити дозвољена ни посебна ревизија.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. („Службени гласник РС“ бр. 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку ревизија је увек дозвољена ако је то посебним законом прописано.

Како посебним законом ревизија као правни лек није прописана против одлука донетих у стечајном поступку, то ревизија стечајног повериоца, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, није дозвољена, па је из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
др Драгиша Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић